

Omstændigheder sikret. Dette anser jeg for at være et meget væsentligt Punkt i Sagen og saa godt som det eneste, hvorom der ikke var opnaaet Enighed i det andet Ting. Jeg nærer imidlertid den Fortrøstning, at det maa lykkes at opnaa Enighed derom nu ved Sagens Forhandling her, ligesom jeg i det hele taget skal anbefale Lovforslaget.

P. Holm: De Udtalelser, som vi nu hørte fra det ærede Medlem, som havde Ordet, kunne, forekommer det mig, siges at være af en saadan Natur, at de væsentlig varsle godt for Lovforslagets Stæbne i dette Ting, idet han udtalte, at Anskuelsen under Forhandlingen i det andet Ting have nærmest sig saa meget til hinanden, at man ogsaa paa Forhaand kunde vente, at der vilde vise sig Imødekommen over for dette Tings Anskuelse. Han mente endogsaa, at hvis denne Lov kom i Stand paa det Grundlag, han nærmere motiverede, og med de Vindringer, han nævnte, vilde den blive hjulst med Tilfredshed af alle Parter, ikke alene i dette Ting men ogsaa uden for det, og han udtalte som sit Syn paa Forholdene, at han ikke kunde se eller var i Stand til at paa-vise nogen bedre Grundbæsis for Anlæggelsen af en Forsikring af Arbejderne mod Ulykkestilfælde end den, som dette Lovforslag gav. Jeg deler ikke det ærede Medlems Syn paa Lovens, saaledes som den foreligger, og deltagere heller ikke i hans Ans. For mig og mine Meningsfæller vil denne Lov, hvis den ikke faar et andet Tilskud og et andet Grundlag end det, han mente, at han vilde være med til at give den, og som han mente tilfredsstillede dette Ting, ikke vække Tilfredsstillelse i denne Stikfælse. Vi staa jo her overfor det tredje af de Lovforslag, som i en Række af Aar har været Genstand for megen Debat over hele Verden i den nyere Tid paa Grund af det Opvisning, som den moderne Arbejderbevægelse har taget alle-vegne. Jeg tror at kunne sige, at det er denne Arbejderbevægelses Magt, som har fremtvunget sociale Reformer i alle Lande, som har tvunget Regeringer og Stater til at gribe ind for at forsøge paa at møde denne Bevægelse med en Aktion der, som man andre Steder har sagt kunde tage Brodden fra denne Arbejderbevægelse og bidrage til at bibringe Arbejderne et bedre og mere forsonligt Syn paa det bestaaende Samsfund og paa det bestaaende Samsfunds Grundregler. Det er det, som har været Formaalet, forekommer det mig, med de sociale Reformer, som man har forsøgt, navnlig i Tyskland men ogsaa andre Steder, efter at den socialdemokratiske Bevægelse har

taget et saadant Opvisning, at man mente, at det var nødvendigt at tage Arbejderspørgsmaalet under tilstrækkelig grundig Behandling. Socialdemokratiets Standpunkt til saadanne sociale Reformforslag som denne Lov, dens Indhold og dens Grundsyn har bestandig været det, at vi mene, at Arbejderne blive i 3 Fjerter invalide. De blive invalide i Alderdommen, de blive invalide i Sygdomstilfælde, og de blive invalide, naar en Ulykke rammer dem. Disse 3 Ting har denne Lovgivning beskæftiget sig med, den har kastet sig over dem og søgt at komme ind paa at afværge den Invaliditet, som Arbejderne paa disse Punkter rammes af. Men det forekommer os ikke, at man har gjort det paa en saadan Maade, at Arbejderne have Grund til at være tilfredse dermed. Hverken den Alderdomsforsørgelse, som er fremkommen i Tyskland, eller den Sygeforsikring eller den Ulykkesforsikring, som er fremkommen der, og af hvilken sidste dette Forslag er en Kopi, har for os Socialdemokrater og for Arbejderne været tilfredsstillende. Vi se saaledes paa det, at Arbejderne ere Samsfundsborgere som alle andre, fuldt saa nyttige Samsfundsborgere som de fleste, og at Arbejderne maa udføre en væsentlig Del af Samsfundsarbejdet og trods dette maa give Afkald paa en væsentlig Del af Udbyttet af Samsfundsarbejdet. Og ved Siden af, at de maa gøre det, ere de under deres Arbejde udsatte for at blive Invalider paa mange forskellige Maader, uden at det kan siges, at man i nogen nævneværdig Forstand har søgt at give dem Erstatning derfor. Det er derfor, vi have sagt, at hvis Samsfundet vil tage sig af Arbejdernes Sag, og komme dem i Møde paa den Maade, som Samsfundet efter vor Formening er forpligtet til, bør det stille sig saaledes overfor Arbejderen, at det siger, at han har Ret til under alle disse Forhold, jeg her har nævnt, at faa fuld Erstatning af Samsfundet; han har Ret til en Pensionering af Samsfundet i alle disse Tilfælde i Sighed med, hvad andre Borgere faa, der ikke ere mere, snarere mindre nyttige for Samsfundet, end Arbejderne ere. Vi have derfor stillet os paa det Standpunkt, at vi have sagt: Samsfundet er pligtigt til at pensionere alle Arbejdsinvalider, i hvilken Stikfælse det end er, og sørge for deres Alderdom, deres Sygeforsikring under visse bestemte Former og deres Ulykkesforsikring. Men det har man ikke villet gaa til. Et er man dog gaaet til, maaste uvilkaarlig uden at vide det, det er fremkommet under Debatten i det andet Ting, fra Ministeren og fra et Med-